

Tid. Naar det Lovforslag, som vi her have for os, udtaler i § 6 som Hovedregel, at Taxatorerne skulle vurdere Eiendommene til den Værdi, de have i Handel og Vandel, saa er Hovedsætningen jo den, at de skulle rette sig efter de siebliffelige Forhold og ikke tage Hensyn til de uheldtge Coniuncturer, som i Fremtiden ved flere sammenstødende Omstændigheder maatte kunne nedsette en Eiendoms Værdi. Den høitævede Justitsminister og andre Talede her i Thinget lægge Vægt paa at faae paalidelige Taxatorer; men hvad er det, som har gjort, at vi have faaet høie Taxationer paa de Kjøbstæderne og paa Landet? Det maa idetmindste for en væsentlig Deel søges deri, at man til Taxatorer har valgt Mænd, som vare interesserede i stigende Priser enten for at sælge eller for at faae Laan i lignende Eiendomme som dem, de skulde taxere, og som altsaa ved at sætte høie Priser paa de Eiendomme, der vare overleverede dem til Burdering, fremmede deres egen Interesse. Jeg vil ikke sige, at de have gjort dette imod bedre Vidende, men det er nu engang en menneskelig Skrøbelighed, at, naar man har en Ting, som man ønsker at blive af med, saa sætter man gerne Værdien meget høiere, end den virkelig er, og jeg har ikke saa megen Tillid til de Udnævnelser, der skulle skee efter den foreliggende Lov, at jeg troer, at de Regler, hvorefter disse Udnævnelser skulle foregaae, ville overvinde al menneskelig Skrøbelighed og skaffe os Dydsmonstre af Taxatorer. Jeg modtager derfor ogsaa kun dette Lovforslag som et Forsøg, for at see, hvorvidt man derigjennem kan skaffe Overformyndetiet færre Tab end hidtil. Jeg troer, at den Regel, som udtales i Lovens § 6, nemlig at Eiendommene skulle vurderes til den Pris, de paa Taxationstiden have i Handel og Vandel, nødvendigviis maa føre til, at der navnlig i Kjøbstæderne, ja selv i Kjøbenhavn, vil blive tillagt Eiendommene en Værdi, som er langt over den, de om kortere eller længere Tid her i Fremtiden ville have. For Kjøbenhavns Bedkommende f. Ex. er det bekjendt, hvilken Indflydelse den nuværende Bygningslov, der nu omtrent er ti Aar gammel, har havt paa mange Eiendommes Værdi, idet dens tvingende Bestemmelser med Hensyn til

disse Eiendommes Ombygning eller Gjenopførelse i Tilfælde af Udsvaade medføre, at der ikke vil kunne bringes det Samme ud af dem som hidtil paa Grund af det indskrænkede Areal. Derfor man nu vil tage denne Lov og derefter lade vurdere Eiendommene i Kjøbenhavns meest befyrdede Gader, saa vil man faae Burderingssummier, som til Exempel ere det Dobbelte, ja maaskee mere end det Dobbelte af Brandforsikringssummerne; men saa siger jeg; Er der nogen Taxator, der kan indstaae for, at der ikke til Exempel om 10 Aar er skeet saadanne Omslag i Forholdene i Kjøbenhavn paa dette eller hiint Sted, at de paagjældende Eiendomme ere sunkne ned under Halvdelen af deres Burderingssum? Dette troer jeg ikke, at man med Billighed kan forlange af nogen Taxator, og det er heller ikke Lovens Hensigt at forlange det; thi den gaaer ud fra, at der kun skal vurderes efter Tilstanden i Burderingssiebliffet. Naar man vil søge at afhjælpe de Mangler, som den hidtil bestaaende Fremgangsmaade ved Burderinger til Efterretning for Udlaan af Umyndiges Midler har lidt under, har man efter min Mening en god Veiledning i Creditforeningernes Taxationer. Jeg forvarer mig dog imod, hvad jo ogsaa følger af mine tidligere Udtalelser, at jeg skulde tillægge disse Taxationer ubetinget Gyldighed; der kan være Fæll ved dem som ved andre, men den Fremgangsmaade, som er anordnet ved Taxationer til Efterretning for Udlaan fra Creditforeningerne, anbefaler sig ved en Bestemmelse, som ikke udtryffeligt er optagen i denne Lov, den nemlig, at de oplysende Documenter om en Eiendoms Værdi og Byrder, som fordres, skulle være tilstede, førend Taxationen finder Sted, og skulle være indleverede — idetmindste er det Tilfældet ved Distrikternes Creditforening, ved hvilken disse oplysende Documenter ere anordnede i en Formular — samtidigt med Begjæringen om Laan, og Taxatorerne maae da ikke foretage nogen Taxation, førend de have disse Documenter. Dette, mener jeg, er et Fortrin ved Creditforeningernes Taxationer. Derved blive nemlig Taxatorerne i Stand til endogsaa for Taxationen at danne sig en Forestilling om de Byrder, der hvile paa den paagjældende Eiendom. Dernæst skulle disse